

3) Udvalgets Forslag:

Til Marineministerens Forslag føies „dog med fornødent Forbehold mod de vedkommende aftraadte Ministre.

vedtoges eenstemmigt med 87 Stemmer.

4) Marineministerens, af Udvalget tiltraadte Forslag, med de vedtagne Forsandringer, saalydende:

Til Fløertallets Forslag til § 7 føies efter „Rd. 84,000:

„Til at afgjøre Regninger, der ikke vare udbetalte inden 12te December 1854, og som vedrøre de overordentlige Rustninger, kan udbetales $\frac{2}{5}$ af Rd. 58,000, med Rd. 34,800, dog med fornødent Forbehold mod de vedkommende aftraadte Ministre.“

vedtoges eenstemmigt med 85 Stemmer.

5) § 7, efter de stedfindende Afstemninger, saalydende:

„For Marineministeriet bevilges til overordentlige Udgifter $\frac{2}{5}$ af Rd. 140,000 med Rd. 84,000.

Til at afgjøre Regninger, der ikke vare udbetalte inden 12te December 1854, og som vedrøre de overordentlige Rustninger, kan udbetales $\frac{2}{5}$ af Rd. 58,000 med Rd. 34,800, dog med fornødent Forbehold mod de vedkommende aftraadte Ministre.“

vedtoges eenstemmigt med 85 Stemmer.

§ 8 med de dertil stillede Ændringsforslag fattes dernæst under Forhandling.

Ordføreren: Udvalget foreslaaer 2 indenfor Linien opførte Summer nægtebe, ikke af den Grund, at man antager, at de endelig skulle nægtes, men, fordi man vil forbeholde Revisionen nærmere at gennemgaae Regnskabets over dem, da de Oplysninger, der have foreligget Udvalget, ikke have været fyldestgørende. Der er til denne Paragraph stillet et Forslag af den høitærede Finansminister om, at der til Udgifter ved Postdampskibet Slesvigs Benyttelse af Kongen skal bevilges Kongeriget's Andeel $\frac{2}{5}$ af 2,163 Rd. 1 $\frac{1}{2}$ med 1,297 Rd. 77 $\frac{1}{2}$. Udvalget tilraader at bevilge denne Sum, da der ikke er nogen Conto,

hvoraf disse Udgifter kunne affholdes; men, saavidt vi have forstaaet, vil der for Fremtiden paa Marineministeriets Budget blive opført den nødvendige Sum i saa Henseende.

Premierministeren: Paa Finansministerens Begne, som er bekræftet i det andet Thing, skal jeg bemærke, at der fra hans Side Intet er at erindre imod, at Afgjørelsen af de i Udvalgets Betænkning til § 8 under Nr. 1—2 omtalte Poster udsættes, indtil nærmere Oplysninger ere fremlagde for Statsrevisionen.

L. C. Larsen: Der er under denne Paragraph foreslaaet en Erstatning til et Skib, som har mistet sit Anker ved at være kommet i Berørelse med Telegraphtraaden. Det forekommer mig ikke, at det er saa aldeles rigtigt, at denne Erstatning bevilges; ialtsald vilde det være meget mere stemmende med Principet i Loven om Skade for Skibe, der ere i Drift, hvis man havde indskrænket sig til at give halv Erstatning. Jeg har imidlertid ikke villet stille noget Ændringsforslag til denne Sag, hvis Acter jeg tilmed slet ikke kjender. Jeg har kun villet udtale mig imod, at det blev en almindelig Regel, at Enhver, der kom til Skade ved at komme i Berørelse med Telegraphtraaden, skulde have sin Skade fuldstændigt erstattet.

Ordføreren: Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at der dog er særegne Omstændigheder, som maae bevæge Thinget til at bevilge denne Sum. Føreren af Skibet udsatte sig for en virkelig Fare derved, at han, efterat have tappet sine Ankere, maatte under en Storm søge Havn. Efter Fyropsynsmandens Opfordring har han tappet sine Ankere, og det er en Lykke, at Skibet ikke gik under, da saa Erstatningen maatte have været meget større.

Broberg: Jeg vil blot bemærke, at jeg troer, det er fuldkommen stemmende med Retfærdighed og Billighed, at denne Erstatning bliver indrømmet Skipperen. Han er drevnen ned imod Søtraaden paa Grund af en Storm, og derved have hans Ankere, som man kalder det „sisset“ Traaden. Der er fra Bagtskibet givet ham Befaling til at kappe sine Ankere, for ikke at beskadige Søtraaden, og saaledes